

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2021. április 13. napján megtartott tanácsülés alapján meghozta a következő

ítéletet:

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2020. október 28. napján kelt B.413/2013/248. számú ítéletét Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

A vádlott terhére rótt költségvetést károsító bűncselekményt

költségvetési csalás büntettének (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontja, (5) bekezdés b) pontja), és bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettének (Btk. 396. § (1) bekezdés, (4) bekezdés b) pontja) minősíti,

míg a gazdálkodás rendjét sértő bűncselekményeket

3 rb folytatólagosan elkövetett számvitel rendje megsértése büntettének (Btk. 403. § (1) bekezdés b) pontja) és 1 rb. folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett számvitel rendje megsértése büntettének (Btk. 403. § (1) bekezdés b) pontja) minősíti.

Az I. r. vádlottal szemben alkalmazott vagyyonelkobzást mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban védői díjként 7.200 (hétezer-kétszáz) bűnügyi költség merült fel, melyet a bíróság gazdasági hivatala utal a védőnek és a vádlott köteles az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s

[1] A Győri Törvényszék 2020. október 28. napján kihirdetett B.413/2013/248. számú ítéletében Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. különösen nagy vagyoni hátrányt okozó, üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntettében (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont) és 3 rb. folytatólagosan elkövetett számvitel rendje megsértésének büntettében (Btk. 403. § (1) bekezdés b) pont). Ezért a bíróság az I. r. vádlottat - halmazati büntetésül - 2 év börtönbüntetésre, 500 napi tétel pénzbüntetésre és 5 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A törvényszék a kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy az I. r. vádlott a börtönbüntetés kétharmad részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000,- Ft-ban állapította meg. Rendelkezett arról, hogy az így kiszabott 500.000,- Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén 500 napi szabadságvesztésre kell átváltoztatni. A bíróság az I. r. vádlottal szemben 128.438.150,- Ft erejéig vagyonelkobzást rendelt el.

[2] Terhelt2 II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. jelentős vagyoni hátrányt okozó, üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntettében (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4)

bekezdés b) pont), 1 rb. folytatólagosan elkövetett számvitel rendje megsértésének büntetében (Btk. 403. § (1) bekezdés b) pont) és 1 rb. felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bántetében (Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont). Ezért a bíróság a II. r. vádlottat - halmazati büntetésül - 1 év 8 hónap börtönbüntetésre, 300 napi tétel pénzbüntetésre és 3 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A törvényszék a kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a II. r. vádlott a börtönbüntetés kétharmad részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000,- Ft-ban állapította meg. Rendelkezett arról, hogy az így kiszabott 300.000,- Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén 300 napi szabadságvesztésre kell átváltoztatni. A bíróság a II. r. vádlottal szemben 32.201.000,- Ft erejéig vagyonek Kobzást rendelt el.

[3] Terhelt4 IV. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. jelentős vagyoni hátrányt okozó, üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntetében (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont) és 1 rb. folytatólagosan elkövetett számvitel rendje megsértésének büntetében (Btk. 403. § (1) bekezdés b) pont). Ezért a bíróság a IV. r. vádlottat - halmazati büntetésül - 1 év 6 hónap börtönbüntetésre, 250 napi tétel pénzbüntetésre és 3 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A törvényszék a kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a IV. r. vádlott a börtönbüntetés kétharmad részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000,- Ft-ban állapította meg. Rendelkezett arról, hogy az így kiszabott 250.000,- Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén 250 napi szabadságvesztésre kell átváltoztatni. A bíróság a IV. r. vádlottal szemben 13.539.000,- Ft erejéig vagyonek Kobzást rendelt el. A törvényszék rendelkezett továbbá az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről is.

[4] Az ítélet ellen az ügyész jelentett be korlátozott fellebbezést a Be. 583. § (1), (3) bekezdés a) pontjára és (4) bekezdésére figyelemmel Terhelt1 I. r. vádlott terhére, súlyosításért, hosszabb tartamú, végrehajtandó szabadságvesztés és határozott idejű közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása érdekében, míg az I. r. vádlott védője kizárólag az elkövetői minősítéssel szemben fellebbezett, mert álláspontja szerint az I. r. vádlott a bűncselekményeket bűnsegédként követte el.

[5] A törvényszék ítélete Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában 2020. október 30. napján jogerőre emelkedett.

[6] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.312/2020/1-I. számú átiratában a bejelentett fellebbezésekre tekintettel rögzítette, hogy a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (1) és (2) bekezdés alapján teljes körű. Az elsőfokú bíróság ítéletét megalapozottnak tartotta, azonban mellőzni kérte az ítélet 18. oldalán található táblázatból a 2013. évre vonatkozó adatokat, ugyanakkor kiegészíteni indítványozta az ítéleti tényállást a egyéb érdekelt2 2013. február 25. napján jogerős 3718901526 számú, a 2013. május 4. napján jogerős 1906385455 számú, a 2013. június 4. napján jogerős 1906388742 számú, a 2014. január 9. napján jogerős 1908278317 számú, valamint a 2014. február 11. napján jogerős 9047817297 számú határozatával és annak tartalmával. Álláspontja szerint a rendelkezésre álló szakértői véleményekre tekintettel az állapítható meg, hogy az I. r. vádlott a Kft2 keretei között 46.704.150,- Ft, míg a Kft3 keretei között 43.792.000,- Ft vagyoni hátrányt okozott. A IV. r.

terhelt vonatkozásában annak kijavítását kérte, hogy 2011. augusztus 25. napjától volt az Kft1 ügyvezetője.

[7] A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a büntetőeljárási szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, indokolási kötelezettségének azonban csak részben tett eleget: az ítéletben a bizonyítási eszközöket részletesen, teljes körűen felsorolta, rövid indokolásukra azonban nem tért ki. Ugyanakkor a Be. 609. § (2) bekezdés d) pontjában írt hatályon kívül helyezési ok nem áll fenn, mivel a rendelkező rész és az indokolás meglévő elemei alapján a törvényszék döntésének indokai rekonstruálhatók.

[8] A törvényszék által az I. r. vádlott bűnösségére vont következtetést helyesnek tartotta, a bűncselekmények minősítésével azonban csak részben értett egyet. Osztotta a törvényszék álláspontját, hogy az I. r. vádlott, miután a Kft2 és a Kft3 ügyvezetője volt, ezért e két cég tekintetében tettesként tartozik büntetőjogi felelősséggel, illetve egyetértett a törvényszék álláspontjával abban is, hogy az Kft1 tekintetében tanú166 ügyvezetőségének időszaka alatt az I. r. vádlott közvetett tettesként követte el a bűncselekményeket. Vitatta azonban az I. r. vádlott tettesi felelősségét a IV. r. terhelt ügyvezetősége időszakát érintően. A cégiratok alapján megállapítható, hogy az I. r. vádlott soha nem volt az Kft1 bejegyzett ügyvezetője, az ítéleti tényállás szerint a kft. ügyvezetését önálló képviseleti jogkörrel 2011. augusztus 25. napjától a IV. r. terhelt vette át, aki az I. r. vádlottal együtt a kft. tevékenységében, irányításában részt vett. Nincs arra vonatkozóan utalás, hogy a IV. r. terhelt bármit is az I. r. vádlott rábírására tett volna, így a tényállásból az a jogi következtetés vonható le, hogy az I. r. vádlott a IV. r. terhelt részére a bűncselekmények elkövetéséhez szándékosan segítséget nyújtott. Ugyanakkor az ugyanazon elkövető tettesként és részesként megvalósított cselekményei nem alkotnak törvényi egységet. Erre tekintettel az I. r. vádlott a Kft2, a Kft3 és az Kft1 keretei között mindösszesen 114.899.150,- Ft vagyoni hátrány okozásáért tartozik büntetőjogi felelősséggel, mint tettes, míg az Kft1 keretei között 13.539.000,- Ft vagyoni hátrány okozásáért tartozik büntetőjogi felelősséggel, mint bűnsegéd, illetve ezen gondolatmenet alapján az I. r. vádlott az Kft1 keretei között a IV. r. terhelt ügyvezetőségének időszakára számvitel rendje megsértésének büntetében is felelős, mint bűnsegéd.

[9] Egyetértett az elbírálás időpontjában hatályos Btk. alkalmazásával. A bünteteskiszabási körülmények vonatkozásában további súlyosító körülményként kérte értékelni a hasonló jellegű, költségvetést károsító bűncselekmények elszaporodottságát, míg mellőzendőnek tartotta az enyhítő körülmények közül, hogy az elkövetési érték alsó határhoz közeli, hiszen az I. r. vádlott terhére rótt vagyoni hátrány az alsó határ kétszeresét is meghaladja. Kiegészítendőnek tartotta az indokolást az irányadó középértékkel, amely 10 év. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a pontosított bünteteskiszabási körülményekre figyelemmel az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés nem szolgálja a büntetési célokat, ezért annak súlyosítása és a felfüggesztő rendelkezés mellőzése indokolt és szükséges, továbbá az I. r. vádlott méltatlan a közügyek gyakorlására is, ezért indokolt a Btk. 61-62. § alapján a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása is a vádlottal szemben. Rámutatott továbbá, hogy az I. r. vádlott jövedelmi viszonyaira tekintettel a pénzbüntetés egy napi tételének a törvényi minimumban való megállapítását is eltúlzottan enyhe, ezért annak jelentős emelése szükséges. Mellőzendőnek ítélte ugyanakkor az I. r. vádlottal szemben alkalmazott vagyoneklobzást, miután a kiegészített tényállás alapján az érintett cégekkel szemben a szükséges adóhatósági eljárások lefolytatásra kerültek.

[10] Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla a 2020. LVIII. törvény 211. § (2) bekezdése alapján tanácsülésen eljárva a Győri Törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, Terhelt I. r. vádlott terhére rótt költségvetést károsító bűncselekményt költségvetési csalás büntettének (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont), és bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettének (Btk. 396. § (1) bekezdés, (4) bekezdés b) pont), a terhére rótt gazdálkodás rendjét sértő bűncselekményeket 3 rb. folytatólagosan elkövetett számvitel rendje megsértése büntettének (Btk. 403. § (1) bekezdés b) pont) és 1 rb. folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett számvitel rendje megsértése büntettének (Btk. 403. § (1) bekezdés b) pont) minősítse, az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés mértékét súlyosítsa, egyúttal közügyektől eltiltás mellékbüntetésre is ítélje, a pénzbüntetés napi tételének összegét emelje fel, mellőzze az I. r. vádlottal szemben alkalmazott vagyonek Kobzást, egyebekben pedig hagyja helyben a törvényszék ítéletét.

[11] Az I. r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában a védőbeszédében már előadott érvek mentén indítványozta az elkövetői minősítés megváltoztatását, és annak megállapítását, hogy az I. r. vádlott a bűncselekményeket bűnsegédként követte el, az ítélet egyéb rendelkezései vonatkozásában pedig az ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[12] Miután sem az I. r. vádlott és védője, sem az ügyész nyilvános ülés kitűzését nem indítványozta, az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítélete ellen bejelentett fellebbezésekre tekintettel a Győri Törvényszék ítéletét az I. r. vádlott vonatkozásában a Be. 590. § (1) és (2) bekezdés alapján, a (9) bekezdésre is figyelemmel teljeskörűen, az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül a 2020. LVIII. törvény 211. § (2) bekezdése alapján tartott tanácsülésen.

[13] A másodfokú bíróság a felülbírálat során vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, a tényállás megalapozottságát, valamint a bűnösség kimondására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetések kiszabására vonatkozó rendelkezéseket, továbbá a járulékos kérdésekben hozott döntések törvényességét is.

[14] Az ítéltábla az eljárás törvényességének vizsgálata során megállapította, hogy olyan eljárásjogi szabálysértés, mulasztás nem történt, amely kizárná az elsőfokú bíróság ítéletének érdemi felülbírálatát, továbbá olyan szabályszegést sem tapasztalt az elsőfokú bírósági eljárásban, amely kihatással volt a törvényszék döntésére. A büntetőeljárás a korábbi Be., az 1998. évi XIX. törvény hatálya alatt indult, majd az elsőfokú ügydöntő határozat kihirdetésére már az új Be. hatálybalépését követően került sor, azonban mind a nyomozó hatóság felderítő munkája, mind a törvényszék eljárása megfelelt a törvényességi követelményeknek, a hatályos jogszabályoknak megfelelően folyt a bizonyítás. A bűncselekmények felderítése, a bizonyítékok összegyűjtése, rögzítése során mind a nyomozó hatóság, mind az elsőfokú bíróság a jogszabályoknak megfelelően járt el, a bizonyítás anyagából nem kellett törvénytelenül szerzett bizonyítékot kirekeszteni, így a felülbírálat valamennyi, az eljárás során szerzett bizonyítékra kiterjedhetett. Nem sérültek a terhelti, védői jogok sem, a törvényszék a védelem részére a kérdezési, észrevételezési, indítványtételi, iratmegismerési jogokat megfelelően biztosította.

[15] Az elsőfokú bíróság az eljárásjogi törvény rendelkezéseinek megfelelően hallgatta ki a vádlottakat, a tanúkat, hallgatta meg az igazságügyi könyvszakértőt, a nyomozás során felvett vallomások jegyzőkönyveit, az okirati bizonyítékokat, a szakértői bizonyítás egyéb anyagát ismertetés útján a bizonyításba beemelte, a vádlottak és védőik jogainak érvényesülése a jegyzőkönyvek alapján biztosított volt. Így az eljárás résztvevői a tárgyaláson foganatosított eljárási cselekmények eredményeként valamennyi felhasznált bizonyítékkal szembesülhettek, a releváns adatokat megismerhették, azokra érdemben reagálhattak, élhettek az indítványtételi, észrevételezési, kérdezési jogukkal, a védekezéshez való joguk nem sérült a bírósági eljárás során.

[16] A törvényszék valamennyi, a büntetőeljárás során feltárt bizonyítékot megvizsgált, indokolási kötelezettségének azonban a Be. 562. § (2) bekezdésének téves értelmezése okán csak részben tett eleget. E jogszabályi rendelkezés ugyanis csak abban az esetben teszi lehetővé az ítélet indokolásából a bizonyítékok értékelésének mellőzését, azt, hogy a bíróság a tényállás megállapításánál milyen bizonyítékokat és miért vagy miért nem fogadott el, amennyiben a fellebbezés kizárólag a büntetésre, illetve az intézkedésre vonatkozó rendelkezés ellen irányul. Jelen esetben azonban az I. r. vádlott védője az I. r. vádlott terhére megállapított bűncselekmények elkövetői minősítésével szemben jelentett be fellebbezést, így az I. r. vádlottat érintően az eljárás során feltárt bizonyítékok összevetése, elemzése és értékelése nem lett volna mellőzhető. Ez a relatív eljárási szabálysértés azonban nem tette szükségessé az elsőfokú bíróság ítéletének a Be. 609. § (1), illetve (2) bekezdés d) pontján alapuló hatályon kívül helyezését, miután a bűnösség megállapítására és az egyéb büntetőjogi főkérdésekre vonatkozó ítéleti rendelkezéseket érintően lényeges hatással nem volt. Megállapítható ugyanis, hogy a törvényszék a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást felderítette, azt a rendelkezésre álló bizonyítékok, az I. r. vádlott részletes beismerő vallomása, a tanúvallomások, az igazságügyi szakértői vélemények, valamint az okirati bizonyítékok kétséget kizáróan alátámasztják.

[17] A nyomozó hatóság az ügyben beszerezhető valamennyi tárgyi bizonyítékot összegyűjtötte, így a fellelhető könyvelési anyagokat, számlákat, bizonylatokat, különböző adóhatósági nyilatkozatokat, bevallásokat, valamint a cégbírósági adatokat beszerezte. A cégnyilvántartás adatai alapján az ügyben szereplő cégek működése pontosan rekonstruálható volt, így okirati bizonyítékok állnak rendelkezésre e cégek alapításával, a cégek működésében bekövetkezett átalakulásokkal, a cégvezetők személyét érintő változásokkal kapcsolatban. A széleskörű, terjedelmes okirati bizonyítás eredményeként pontosan rögzíthető volt az ügyben érintett cégek működésének, gazdasági kapcsolatainak körülményei is. A törvényszék mindezeket a bizonyítás anyagává tette, teljeskörűen ismertetette, továbbá a terheltek mellett nagyszámú tanút is kihallgatott az ügyben, ekként döntésének indokai is pontosan követhetőek, indokolási kötelezettségének részbeni elmulasztása végső soron nem eredményezte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését. Olyan zárt kört alkotnak ugyanis a rendelkezésre álló bizonyítékok, amelyek megbontása nem lehetséges, ezen egymást kiegészítő és megerősítő személyi és tárgyi bizonyítékok értékelését, elemzését követően az ítéltábla arra az álláspontra helyezkedett, hogy a lefolytatott bizonyítás és az annak eredményeként a törvényszék által rögzített tényállás megalapozott, megfelelően alátámasztott és igazolható, az elsőfokú ítélet teljes mértékben alkalmas a felülbírálatra.

[18] Az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma alapján mindössze annyiban egészíti ki, illetve helyesbíti, hogy az elsőfokú ítélet 11. oldalának 1. bekezdésében Terhelt I. r. vádlott –

helyesen – 46.704.150,- Ft adóhiányt okozott az állami költségvetésnek, az ítélet 16. oldal 3. bekezdésében a IV. r. vádlott – helyesen – 2011. augusztus 25. napjától volt az Kft1 ügyvezetője, továbbá az ítélet 18. oldalán lévő táblázatból mellőzi a 2013. évre vonatkozó adatokat. Rögzíti emellett, hogy a egyéb érdekelt² a 2013. február 25. napján jogerős 3718901526 iktatószámú határozatával a Kft2 adózót 2010. I. negyedév - 2011. I. negyedév közötti időszak vonatkozásában 593.426.000,- Ft adókülönbözet, 445.069.000,- Ft adóbírság, 148.103.000,- Ft késedelmi pótlék és 400.000 Ft,- mulasztási bírság, a 2013. május 4. napján jogerős 1906385455 iktatószámú határozatával a Kft3 adózót 2011. III. negyedév vonatkozásában 61.152.000,- Ft adókülönbözet, 45.864.000,- Ft adóbírság és 10.298.000,- Ft késedelmi pótlék, a 2013. június 4. napján jogerős 1906388742 iktatószámú határozatával a Kft3-t 2011. IV. negyedév vonatkozásában 77.843.000,- Ft adókülönbözet, 11.229.000,- Ft késedelmi pótlék és 200.000,- Ft mulasztási bírság, a 2014. január 9. napján jogerős 1908278317 iktatószámú határozatával a Kft3-t 2012. I. és II. negyedévek vonatkozásában 141.290.000,- Ft adókülönbözet, 282.580.000,- Ft adóbírság, 21.547.000,- Ft késedelmi pótlék és 250.000,- Ft mulasztási bírság, a 2014. február 11. napján jogerős 9047817297 ügyszámú határozatával a Kft3-t a 2012. III. és IV. negyedév vonatkozásában 44.957.000,- Ft adókülönbözet, 89.914.000,- Ft adóbírság, 3.202.000,- Ft késedelmi pótlék és 1.500.000,- Ft mulasztási bírság, a 9806804124 számú határozatával az Kft1-t 2011. év vonatkozásában 183.906.000,- Ft adókülönbözet, 137.929.500,- Ft adóbírság, 4.393.000,- Ft, 375.000,- Ft és 250.000,- Ft mulasztási bírságok és 30.563.034,- Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.

[19] Ezekkel a kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása pontos, a bizonyítás anyagának megfelelő, ekként a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében a felülbírálat során is irányadó volt.

[20] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett az I. r. vádlott bűnösségére, és a terhére megállapított bűncselekmények minősítése is nagyrészt törvényes. Ezzel összefüggésben az ítéltábla teljes mértékben osztotta a fellebbviteli főügyészség érvelését, a cégiratok szerint az I. r. vádlott soha nem volt az Kft1 bejegyzett ügyvezetője, az irányadó tényállás alapján a kft. ügyvezetését önálló képviseleti jogkörrel 2011. augusztus 25. napjától a IV. r. vádlott látta el, aki az I. r. vádlottal együtt irányította a kft. tevékenységét. E tényállásból pedig az a jogi következtetés vonható le, hogy az I. r. vádlott a IV. r. vádlottnak a bűncselekmények elkövetéséhez szándékosan segítséget nyújtott. Ekként – ahogy arra a fellebbviteli főügyészség is utalt az átiratában – mivel ugyanazon elkövető tettesként és részesként megvalósított cselekményei nem alkotnak törvényi egységet, az I. r. vádlott a Kft2, a Kft3 és az Kft1 keretei között mindösszesen 114.899.150,- Ft vagyoni hátrány okozásáért tartozik büntetőjogi felelősséggel, mint tettes, míg az Kft1 esetében 13.539.000,- Ft vagyoni hátrány okozásáért mint bűnsegéd felel, továbbá az Kft1 esetében a IV. r. terhelt ügyvezetőségének időszakában a számvitel rendje megsértésének büntetében, mint bűnsegéd is felelős.

[21] Minderre figyelemmel az ítéltábla a törvényszék ítéletét megváltoztatta, és az I. r. vádlott terhére rótt költségvetést károsító bűncselekményt költségvetési csalás büntetvének (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont), és bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetvének (Btk. 396. § (1) bekezdés, (4) bekezdés b) pont), a gazdálkodás rendjét sértő bűncselekményeket 3 rb. folytatólagosan elkövetett számvitel rendje megsértése büntetvének (Btk. 403. § (1) bekezdés b) pont) és 1 rb. folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett számvitel rendje megsértése büntetvének (Btk. 403. § (1) bekezdés b) pont) minősítette.

[22] Az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket túlnyomórészt helyesen vette számba, további súlyosító körülmény azonban a költségvetést károsító bűncselekmények elszaporodottsága, ugyanakkor az elkövetési érték alsó határhoz közelítő volta – miután az alsó határ kétszeresét is meghaladja – nem tekinthető enyhítő körülménynek. Enyhítő körülmény azonban, bár csekély súllyal, hogy a terhére megállapított bűncselekményeket részben bűnsegédként valósította meg.

[23] A büntetés kiszabása során a büntetés generális és speciális célja mellett figyelemmel kell lenni a büntetéskiszabás egyéb szempontjaira, így a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyára, az elkövető személyének társadalomra veszélyességére, a fokozatosság elvére, a belső arányosság és a tetterányos büntetéskiszabás követelményére is.

[24] Az I. r. vádlott személyi viszonyait vizsgálva rögzíthető, hogy valóban nagy számú és jelentős súlyú enyhítő körülmény tárható fel a javára. Így – amint azt a törvényszék is rögzítette az ítéletében – az eljárás során megbánást is magában foglaló beismerő vallomást tett, a bűncselekmények elkövetésekor büntetlen előéletű volt, a terhére megállapított bűncselekményeket részben bűnsegédként valósította meg, életkörülményei azóta rendeződtek, három kiskorú gyermek eltartására köteles. Emellett az ügyben kifejezetten jelentős az időmúlás is. Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy az I. r. vádlott által elkövetett bűncselekmények konkrét tárgyi súlya – az okozott vagyoni hátrány mértékét illetően – nem tekinthető kiemelkedőnek. Így a feltárt személyi és tárgyi tényezőket egybevetve az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a törvényszék által az enyhítő szakasz alkalmazásával, illetve a generális törvényi minimumban meghatározott és végrehajtásában a törvényben meghatározott maximális időtartamra felfüggesztett szabadságvesztés igazodik az enyhítő és a súlyosító körülményekhez, a Btk. 79. §-ában rögzített büntetési célok elérését megfelelően szolgálja, továbbá összeegyeztethető a Btk. 80. § (1) bekezdésében írt büntetéskiszabási elvekkel is. Emellett a törvényszék által kiszabott pénzbüntetés mértéke sem tekinthető súlytalannak. Minderre figyelemmel – miután az elsőfokú bíróság által meghatározott joghátrány megfelel a belső arányosság követelményének és a fokozatosság elvének is – az ítéltábla a büntetés súlyosítását nem tartotta szükségesnek.

[25] Egyetértett az ítéltábla a fellebbviteli főügyészséggel abban, hogy az I. r. vádlottal szemben alkalmazott vagyoneklobzást mellőzni szükséges. A kiegészített tényállás alapján megállapítható, hogy a vádlott által irányított cégekkel szemben az adóhatóság adóigazgatási eljárást folytatott le, és az érintett cégeket az okozott adóhiány megfizetésére kötelezte, így a 95/2011. BK vélemény III. pontjában megfogalmazott iránymutatásra is figyelemmel vagyoneklobzásnak nincs helye.

[26] Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek.

[27] Mindezekre tekintettel az ítéltábla a Győri Törvényszék B.413/2013/248. számú ítéletét a rendelkező részben írtak szerint Terhelt I. r. vádlott vonatkozásában a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit, miután azok törvényesek voltak, a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[28] Az ítéltábla a másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viseléséről a Be. 613. § (1) bekezdése alapján rendelkezett, és annak megfizetésére a Be. 574. § (1) bekezdésére figyelemmel a vádlottat kötelezte.

Győr, 2021. április 13.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke
bíró

Dr. Élő András sk.
előadó bíró

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.

Z á r a d é k:

Ez az ítélet és a Győri Törvényszék 2020. október 28. napján kelt B.413/2013/248. szám alatti ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerős.

Győr, 2021. április 13.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke